

→ ówczesny

adjetivo | ówczesny - singular, denominador

contemporaneo

Kiedyś chodziłam do tego liceum - Michał to mój ówczesny chłopak.

	I.poj.	I.mn.
denominador	ówczesny	ówcześni/ówczesne
genitivo	ówczesnego	ówczesnych
dativo	ówczesnemu	ówczesnym
acusativo	ówczesnego/ówczesny	ówczesnych/ówczesne
ablativo	ówczesnym	ówczesnymi
locativo	ówczesnym	ówczesnych
vocativo	ówczesny	ówcześni/ówczesne

	I.poj.	I.mn.
denominador	ówczesna	ówczesne
genitivo	ówczesnej	ówczesnych
dativo	ówczesnej	ówczesnym
acusativo	ówczesną	ówczesne
ablativo	ówczesną	ówczesnymi
locativo	ówczesnej	ówczesnych
vocativo	ówczesna	ówczesne

	I.poj.	I.mn.
denominador	ówczesne	ówczesne
genitivo	ówczesnego	ówczesnych
dativo	ówczesnemu	ówczesnym
acusativo	ówczesne	ówczesne
ablativo	ówczesnym	ówczesnymi
locativo	ówczesnym	ówczesnych
vocativo	ówczesne	ówczesne

